

Lukemisto

LINTUJEN KYLY

Valentina Karakina

Oli lämmin kevätpäivä. Lumi jo alko sulua ta teillä ilmešty vesiliäšöjä. Erähän šuuren liäšön laijalla liitäyty kolme lintuo. Ne linnut ei oltu šuuret, eikä oikein ni rahvašta varattu. Kyličči kulkijat kačottih ta ihmeteltih lintuja. Tämmösie näillä paikoilla ennen ei oltu konšana nähty eikä nuoremmat eikä vanhemmat rahvaš. Vaikka ne linnut oltihki šamankokosie, ka yksi niistä oli ihan pikimušta, toini-kahvinvärini, a kolmaš - oranššinvärini. Linnut enšin juokšenneltih ympäri šitä vesiliäšyö ta lujašti čirčētettih, niin kuin ois paistu välissä ta mistänih šovittu. Šiitä yhtäkkie koko kolmoveh yhtäaikua hypättih liäšöh ta ruvettih kylpömäh. Kylvettih matalaisešša liäšöšša pikkusen aikua ta tuaš joukolla lennettih tievierešša olijah čuurutukkuh. Nyt hyö alettih piekšäytyö čuurušša. Šiivet lintuloilla oltih jo likomärkäset uinnan jälkie ta nyt vielä čuuruo niih tarttu. Ei poloset ni lentyä voija enämpi. Juokšomalla juoššah kolmen jälelläh šamah liäšöh ta tuaš kylpömäh niin, jotta vesi roisku ympäri. Kylvettih, kylvettih aikah ta hypähettih šiitä liäšön laijalla. Kačotah rahvaš šitä pelie ta ei ni omih šillmihis enämpi ušota. Issutah nyt rinnakkah kolme puhašta harmuata varpuista. Nyt vašta tätä kummua kaččojilla tuli šelvä, jotta tällä keinoin kevyän tultuo linnut peštih talvilikojah enšin liäšöšša ta šiitä vielä čuurulla hinkattih. Oli niillä mitä peššä tai hinkata. Vet yksi heistä polosista oli viettän pakkaistalvie katolla talon truvašša ta šentäh oliki niin nokini ta mušta. Toini oli löytän lämpimän šuojan lahon kannon kološta ta šielä värjäyty talven oloh ihan kahvinvärisekši. Kolmaš heistä ušein lämmitteliyty tiilitalon seinäšša olijäšša ravošša ta šentäh še oliki kuin tiili, oranššinvärini.